

मदनमन्यलनरन्ध्रेष्वशुभयुतोभरणाय शीतरश्मिः ।
 भृशुसुतशशिपुलदेवपूज्यैर्वादि बलिभिर्न युवोऽवलोकितो-
 वा । पापयुतचन्द्ररिष्टम् । “द्यूनचतुरस्रसंस्थे पाप-
 द्वयमध्यगे शशिनि जातः । विलयं प्रयाति नियतं
 देवैरपि रक्षितो बालः” । पापमध्यगचन्द्ररिष्टम् । “क्षीणे
 शशिनि विलग्ने पापैः केन्द्रेषु ऋतुसंस्थैर्वा । भवति
 विपत्तिरवश्यं जवनाधिपतेर्मतश्चैतत्” । क्षीणचन्द्ररिष्टम् ।
 “नागदगोः सिद्धिः २४ जाती २२ पु ५ क्षमाः १३ त्रिंश्वि
 २२ छतिः ८ नखाः २० । क्षमाग्निः २१ दिक् १० चेलजा
 द्यगे तत्तुल्याद्देर्विधौ व्यसुः” । मेघादीनां त्रिंशंश-
 विशेषस्थचन्द्ररिष्टम् । “भौमे विलग्ने शुभदैरदृष्टः षष्ठे-
 ऽष्टमे वार्कसुतेन युक्तः । सद्यः शिशुं हन्ति वदेन्मुनीन्द्रः
 स्मरे यमारो न शुभेक्षितौ च” । त्रिविधभौमरिष्टम् ।
 “कर्कटधामनि सौम्यः षष्ठाष्टमराशिगोविलग्नर्जात् ।
 चन्द्रेण दृष्टमूर्त्तिर्वर्षचतुष्टयेन मारयति” । बुधरिष्टम् ।
 “दृष्टस्यतिभौमदृष्टेऽष्टमस्यः सूर्येन्दुभौमार्कजदृष्टमूर्त्तिः ।
 वर्षैस्त्रिभिर्मासैर्दृष्टिहीनोलोकान्तरं प्रापयति प्रसूतम्”
 वृहस्पतिरिष्टम् । “रविशशिवने शुक्रोद्वादर्शरिपुरम्भ-
 गोऽशुभैः सर्वैः । दृष्टः करोति मरणं षड्भिर्वर्षैः किमिह
 विचिन्तम्” । शुक्ररिष्टम् । “मारयति षोडशाह्वात्
 शनैश्चरः पापवीक्षितोऽग्ने । संयुक्तो मासेन वर्षाच्छुद्धस्तु
 मारयति” । त्रिविधशनिरिष्टम् । “राहुचतुष्टयस्योभर-
 णाय वीक्षितो भवति पापैः । वर्षैर्वदन्ति दशभिः षोडशभिः
 केचिदाचार्याः । षट्सिंहदक्षिकोदयवृत्तस्थितिर्जीवितं
 हरति राहुः । पापैर्निरीक्ष्यमाणः सप्तमितैर्निश्चितं वर्षैः” ।
 राहुरिष्टम् । “केतुर्वेत्तिनृक्षेऽभ्युदितस्तस्मिन् प्रसूयते
 जन्तुः । रौद्रे सर्पसङ्घर्षे प्राणैः संत्यज्यते चाशु” ।
 केतुरिष्टम् । “लग्ने ये द्रेक्काणा निगङ्गाहिविहङ्गमपाश-
 धरसंज्ञाः । मरणाय सप्तवर्षे क्रूरयुताः स्वपतिदृष्टाः” ।
 द्रेक्कारिष्टम् । “मीनकर्कटयोरेन्यौ दृष्टिकस्याद्यमध्यमौ ।
 सर्पाश्चत्वार एवैते द्रेक्काणा निगङ्गाश्च ते । त्वनामध्यान्-
 सिंहाश्च कुम्भाद्याः पक्षिणः स्मृताः । दृष्टाद्यमकराद्यन्या
 द्रेक्काणाः पाशधारिणः” । लग्नाधिपजन्मपती षष्ठाष्टमरिप्-
 फगौ प्रसवकाले । अस्तमितौ मरणकरौ राशिप्रसिद्धैर्दे-
 हवैः । जन्मपतिर्जन्मराश्याधिपः । लग्नाधिपजन्माधिपरिष्टम्
 “सौम्याः षष्ठाष्टमगाः पापैर्वक्रोपगतैर्दृष्टाः । मासेन ऋतु-
 दास्ते यदि न शुभैस्तत्र दृष्टाः” । सौम्यग्रहिरिष्टम् ।
 “एकः पापोऽष्टमगः शत्रुभृद्भौ शत्रुवोक्षितो वर्षात् । मार-

यति नरं प्रसूतं सुधारसोयेन पीतोऽपि” । पापग्रहिरिष्टम् ।
 “होरायाः सप्तमे सौरिर्हिवकस्थश्च भास्करः । अस्मिन्
 योगे तु योजातः सोऽल्पाद्युर्भवति प्रिये । दशुषठगते जीवे
 समसप्तगते शनौ । द्वादशस्थो यदा भातुर्वर्षमेकं न जीवति ।
 “प्रतिपद्युत्तराषाढा नवम्यामेव कत्तिका । पूर्वभाद्रपदाष्ट-
 म्यामेकादश्याञ्च रोहिणी । द्वादश्याञ्च यदाह्नेषा
 तयोदश्यां यदा मघा । एमिर्जातो न जीवेत यदि शक्र-
 समो भवेत्” । एवमन्येऽपि अल्पाद्युर्योगा आकरे दृष्ट्याः ।
 मनुना तु “अनभ्यासेन वेदानामाचारस्य तु वर्जनात् ।
 आलस्यादन्नदोषाञ्च ऋतुर्विप्रान् जिघांसति” इति अन्न-
 दोषादेरपि अल्पाद्युर्हेतुतोक्ता । अन्नदोषश्च अभ्यस्यभक्षणादि
 तच्चाभ्यस्यशब्दे उक्तम् आचारश्च आचारशब्दे वक्ष्यते ।
 अल्पाल्प त्रि० अल्पप्रकारः अतिशयेन वा अल्पः अल्प+
 प्रकारादौ द्विरुक्तिः । अल्पनाल्ले पादादौ “फलं चाल्पात्यक्तं
 तस्य धर्मसार्द्धव्यो भवेत्” ति० त० सं० ।
 अल्पिका स्त्री अल्पा प्रमाणेन कन् । १ उद्गपस्याम् । अल्पार्थे
 कन् २ अल्पमात्रायाम् ।
 अल्पित त्रि० अल्पं क्रियते स अल्प+कृत्यर्थे णिच्-कर्म-
 णि क्त । अलीकते “मृषा न चक्रेऽलितकल्पपादः” नै० ।
 अल्पिष्ठ त्रि० अतिशयेन अल्पः दृढन् । अतिशयिताल्ले ।
 अल्पीयस् त्रि० अतिशयेन अल्पः ईयन्तु स्त्रियां ङीप् ।
 अतिशयिताल्ले ।
 अल्ला स्त्री अल्यते इत्यल् क्तिप् अल्ले भूषार्थे लाति ऋहृणाति
 ला-क० त० । १ मातरि । अल्लतीति अल्ल पठ्याम्भः सन्
 लाति सर्वानक्षि ऋहृणाति जानाति वा ला-क ।
 २ सर्वज्ञायां सर्वभक्षिकायां परमात्मदेवतायाम् सा च
 अथर्ववेदे अल्लास्तेत्यादिरुक्ते प्रसिद्धा ।
 अव रक्षणे, गतौ, स्पृहायां, तप्तौ, शोभायां, अवणे, व्याप्तौ,
 आच्छिन्ने, प्रार्थने, प्रवेगे, सत्तायां, दृष्टौ, पक्षणे, बधे,
 सामर्थ्ये, अवगमे, करणे, इच्छोत्पादने च यथायथं सक०
 अक० च भादि० सेट् पर० । अवति आवीत् ।
 आव । अव्यात् । अविता । अविताः । अवन् । अविषः । “अ-
 वत्तवोगिरिस्तुता शशिभृतः प्रियतमा” उद्ग० । “अरि-
 ससुदयादवतः” नलोदयः । “प्रविष्टोऽमिनसाविषुः” । य०
 २२, २६, तत्र तर्पणे “न मासवति सद्गीया रत्नसूरपि
 मेदिनी” रघुः । रक्षणे “यदाविष सखीयतो यदाविष”
 ऋ० १, १२१, ५, “आविष रक्षसि अन्यत्र तपयसि” भा०
 गतौ च आनो “बर्हिः सदताविता” ७, ५६, ६, “अविता